

ՇՐՋԱՓԱԿՈՒՄԸ ՄԻԱՅՆ Տ Ն Տ Ե Ս Ա Կ Ա Ն 2 Է

Երկու օր հետո տպագրական մեքենայի յուրօրինակ բուրմուռով թարմ թերթեր, համապետական և մեզ մոտ տրպագրվող, մերառյալ «Պրավդա», չեն ստանա բաժանորդները: Իսկ ինչո՞ւ. մեր այս ոչ հոնտորական հարցին ահա թե ինչ պատասխանեց ՀԿԿ Կենտկոմի հրատարակչության դիրեկտոր Գ. Թորոսյանը.— Մեր պահեստներում այլևս լրագրական թուղթ չկա ու հիմա ծախսում ենք պետական պաշարից ստացած վերջին տոննաները: Ինքներդ դատեցեք. սովորաբար մենք միջին հաշվով օրական ծախսում էինք ավելի քան 30 տոննա լրագրական թուղթ՝ մեկ վագոնից մի քիչ պակաս: Իսկ օգոստոսի 24-ից մինչև հիմա ոչ մի կիլոգրամ չենք ստացել: Պատճառը միանշանակ է և ուղղակի՝ երկաթուղու արգելափակումը Ադրբեջանի կողմից: Խոսեմ փաստերով. պաշտոնական տվյալներով այժմ մեր կողքին՝ Ադրբեջանի երկաթուղու Նորաշեն կայարանում կանգնած են մեզ հասցեագրված 15 վագոնները, իսկ առաքող կազմակերպություն-

ները մեզ մորից թուղթ կուղարկեն այսքան ստամայուց հետո: Ուրեմն եթե անգամ-շրջափակումը համվի էլ, մենք մորից թղթի մատակարարման ընդհատում կունենանք: Մենք իհարկե շուտվանից ստիպված կլինեինք դադարեցնել թերթերի լույսընծայումը, եթե համապետության ղեկավարությունը չօգներ պետական ռեզերվից: Այժմ մենք ունենք ընդամենը երկու օրվա պաշար այն դեպքում, երբ մորմատիվային կանոններով պիտի մեկամսվա պահեստավորում ունենանք: Մենք դիմել ենք կենտրոնական թերթերի խըմբագրություններին, հաղորդակցության ճանապարհների միջնորդության գերատեսչական ամենատարբեր օղակները, անգամ ԽՄԿԿ Կենտկոմ, բայց անարդյունք. Ադրբեջանի երկաթուղին ոչ մի կերպ չի ուզում բարձրացնել ուղեփակոցը, ոչ մի միջամտություն չի վրդովում նրանց դիմադրությունը: Բայց պակասը ոչ միայն լրագրական թղթինն է, արդեն մեկ ամսով հետ են ընկել առանց այն էլ ուշացող մեր ամսագրերի համարները:

Տպագրական ուրիշ մյուսերի կարիք ևս զգում ենք, իսկ բեմզինի մասին խոսելն ավելորդ է, մի կերպ հայթայթած թուղթը մեծագույն դժվարությամբ ենք հասցնում տպարան:

Այո, հրատարակչության դիրեկտորի վրդովմունքն ու անհանգստությունը հասկանալի է, որովհետև կարող է կանգնել արտադրությունը, և շիկացած այս պահին, երբ տեղի են ունենում պատմական կարևորության իրադարձություններ, երբ հանրապետության աշխատավորությունը լրատվական ծարավ է զգում ու ամեն րոպե մորության է սպասում, կարող է դադարել թերթի տրպագրությունը: Իսկ բարեկամության ու արդարության մասին խոսելիս ձեռքը արտին դնող մեր հարևանները իրականում շրջափակել են Խորհրդային Հայաստանը: Եվ այդ շրջափակումը ոչ թե տրնտեսական է, այլ քաղաքական, ազգային, հոգևոր ու գաղափարական՝ պարզապես պաշարում...

Մ. ՄԱՐԳԱՐՅԱՆ
(Արմենպրեսի թղթ.)